

امپریالیست‌ها چرا به کوردستان عراق حق خودمختاری [جدایی] اعطا می‌کنند.

مردم کورد کوردستان عراق دیگر نگران کار در کوردستان عراق نباشند، زیرا امپریالیست‌ها برای آن‌ها پیشمرگی در نظر گرفته‌اند و تا می‌توانند در آینده نه چندان دور برای اهداف امپریالیست‌ها بکشند و یا کشته شوند. البته بعضی کارخانه‌هایی کوچک مثل کارخانه‌ی سیمان و... برای ساختمان‌سازی و یا جاده‌سازی شاید بوجود بیاید آن هم برای راحتی ارتش کوردستان برای حمل و نقلی که بتواند کشتار و یا کشته شدن کردها را تسهیل کند.

هدف اصلی امپریالیست‌ها ایجاد دشمنی هر چه بیش‌تر در این منطقه بوده که با تحریک حس ناسیونالیستی توأم می‌باشد. این هدف، جنگ بین کردهای عراق را با سایر ملت‌های منطقه، (ترک‌ها، آذری‌ها، عرب‌ها و فارس‌ها) شعله‌ور خواهد نمود. در این جنگ آفریزی رهبری کوردستان عراق (مسعود بارزانی و شرکاء) که خود را به امپریالیزم فروخته و در نتیجه به مردم ستمدیده‌ی آنجا خیانت کرده‌اند. پول‌های مفت دریافت شده از امپریالیزم و هر آنچه از پول نفت می‌توانند به جیب بزنند را به حساب‌های بانکی خود و فرزندان خود در خارج سرازیر نموده و خواهند نمود؛ تنها شاید چند درصد آن را خرج حکومت و پیشمرگه‌های کورد بنمایند، همانطور که نوکران امپریالیزم در کشورهای دیگر انجام داده‌اند (مثل سران حکومت‌های ایران، افغانستان، عراق، ترکیه و....) به این ترتیب امپریالیزم با دامن زدن مستقیم به

اختلافات قومی در منطقه این فرصت را می‌یابد که به غارت مستقیم منابع زیرزمینی این منطقه دست یابد (مثل افغانستان، عراق و سوریه). از این طریق بخش بزرگی از جمعیت این کشورها از بین رفته و با کاهش جمعیت جای پای کشورهای امپریالیستی به راحتی باز می‌شود. همانطوری که از زمان جنگ سوریه تا به امروز شرکت‌های جهانی امپریالیستی مشغول چاپیدن این کشور بوده‌اند، در حالی که جنگ همچنان ادامه دارد، دقیقاً روشی که در عراق و افغانستان جواب مثبت داد.

از جانب دیگر در این میان امپریالیزم و نوکران داخلی اش در طول چنین جنگی به ریشه کن کردن نیروهای انقلابی و مترقی این کوردستان و کشورهای در حال جنگ خواهد پرداخت. در نتیجه نیروهای انقلابی و مترقی منطقه‌ی در حال جنگ باید انتظار چنین عاقبتی را داشته باشند. لازم به تذکر نیست که این نیروها در کشورهای منطقه و کوردستان عراق تاکنون به وسیله‌ی عوامل داخلی و امپریالیزم شناسائی شده‌اند و در نتیجه از بین بردنشان در حین جنگ کار سختی برای آن‌ها نخواهد بود.

نکته دیگر قابل توجه، به مصرف رسانیدن سلاح‌های سنگین جنگی است که مرکز اصلی توزیع آن‌ها در آمریکاست و بزرگ‌ترین صنعت موجود در آنجا و گران‌ترین قیمت سهام کالا را به خود اختصاص داده است. در نتیجه برای حفظ سود سهام آمریکا مجبور است که سلاح‌ها قدیمی‌تر را هر چه زودتر از سر خود باز نماید، و جنگ، بهترین ابزار برای این هدف است. در عین حال که میدان چنین جنگی، امکان آزمایش سلاح‌های نو را هم فراهم می‌آورد. البته اکثر این سلاح‌ها را با وجود اینکه تاریخ مصرفشان گذشته،

مجانی در جنگ نابود نمی کنند بلکه با غارت منابع زیرزمینی صدها، شاید هزاران برابر مخارج تولید آن ها را تأمین می نمایند.

حکومت جدید در کوردستان عراق، فقط چماق امپریالیست ها در کوردستان و منطقه خواهد شد و حق نفس کشیدن و حق حیات را، اول از مردم کورد و بعد از مردم مبارز و انقلابی در منطقه خواهد گرفت. البته پیشمرگه هایی که حاضرند برای اهداف امپریالیزم کشته شوند، دیگر جزو مردم کوردستان نخواهند بود، بلکه جزو مزدوران سرمایه ی مالی جهانی عمل خواهند کرد. در نهایت، اختلاف بنیاد و حکومت کن را در منطقه به اجرا در خواهد آورد.

به بیانی دیگر، اینبار داعشی های کورد بوجود خواهد آمد، مثلاً، مثل قره باغ، اینبار به کشتار مردم ارومیه دست خواهند زد، تا از این طریق حکومت های منطقه را تقویت کنند، یعنی حکومت اسلامی در ترکیه و ایران را تقویت کنند و مردم از ترس کشتار به حکومت های منطقه خود بپیوندند و از این طریق امپریالیست ها بتوانند ملت های آذری را با کوردها، یا ملت های ترک را با کوردها و.... دامن بزنند.

نقش ناسیونالیزم و مذهب در چنین مقطعی در اینجاست که با شستشوی مغزی و مسخ کردن توده های مردم، امپریالیزم می تواند زیر پوشش ناسیونالیزم یا مذهب، زنجیرهای اسارت کارگران و زحمتکشان فقیر را به دست پای آن ها محکم تر کند بدون اینکه این مردم متوجه این سیاست بشوند. به این ترتیب استثمار و ستم و غارت در منطقه را احساس نکنند و فقط مثل مردم آذربایجان و ارمنستان به دشمنی با هم همت بگمارند تا پرده ی ضخیمی را که جلوی دیدگان ملت ها گرفته اند، مانع دیدن واقعیت ها گردد.

مردم زحمتکش و تحت ستم کوردستان عراق برای رهایی خود باید دشمن اصلی را هدف قرار دهند، این دشمن اصلی نظام سرمایه داری حاکم در این منطقه می باشد که به وسیله‌ی امپریالیزم به مردم تحمیل شده است. در نتیجه برای رهایی از فقر و گرسنگی و ستم طبقاتی باید به راه حل علمی و منطقی روی آورد. کوردستان عراق برای رهایی خود از هرگونه ستمی، تنها می‌تواند به طبقه‌ی کارگر و زحمتکشان کورد ایران، ترکیه و سوریه و نیز طبقه‌ی کارگر زحمتکش این کشورها تکیه کند. کوردستان عراق به جای رأی دادن به سیاست‌های ناسیونالیستی بورژوازی که از طریق دشمن اصلی یعنی امپریالیزم اعمال می‌شود باید به تشکیل فدراسیون سراسری کوردستان رأی دهد تا بتواند زنجیرهای اسارت و بردگی نظام سرمایه داری را از منطقه‌ی خود بزدايد و انجام انقلاب کارگری- سوسیالیستی را در برنامه خود بگنجانند.

تنها ره رهایی در منطقه‌ی خاورمیانه و جهان برای ملت‌های تحت ستم انجام انقلاب کارگری- سوسیالیستی است.

یاشار آذری

۲۰۱۷/۱۰/۳

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری